

ת"פ 22210/07/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מ ב,אסי ציון- נדון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 22210-07-16 מדינת ישראל נ' ב ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בענין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רחל אוליבה-תמם

נגד

1. מ ב

ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

2. אסי ציון- נדון הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

הודאת הנאשם והסדר הטיעון

1. לאחר הליך גישור שהתנהל לפני כב' הש' מרב גרינברג, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל עתירה לענישה מוסכמת, בכל הנוגע לרכיב המאסר בפועל, בעניינו של נאשם 2; ובאשר לנאשם 1 הוסכם כי התביעה תעתור להשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי וההגנה תטען באופן "פתוח".

2. ביום 12.11.17 נשמעו הטיעונים לעונש בענינים של הנאשמים. ביום 26.11.17 אומץ הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2 ונגזרו עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות וקנס כספי בסך 3,000 ₪ - הכל בגין 8 עבירות של **החזקת נכס חשוד כגנוב** שבוצעו על ידו במסגרת 5 אישומים נפרדים. נאשם 1 נשלח לממונה על עבודות השרות לצורך קבלת חוות דעת בעניינו. עתה הגיעה העת לגזור את דינו.

3. נאשם 1, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז 13 אישומים, כדלקמן:

בחלק הכללי נאמר שבתקופה הרלוונטית ביצע נאשם 1 עבירות גניבה במספר רב של הזדמנויות באופן מתוחכם ושיטתי ובהיקף נרחב, באזורים שונים ברחבי הארץ. הנאשמים נהגו להגיע למקומות פנאי ובילוי שונים, ובעודם נטמעים

בין המבלים איתרו הזדמנויות לבצע גניבה, ובשעת כושר ניצלו את חוסר תשומת הלב של המבלים ונטלו תכולת תיקיהם האישיים, כגון: ארנקים, כסף מזומן, כרטיסי אשראי, מכשירי טלפון ניידים ועוד. לרוב בוצעו הגניבות במלתחות שאינן מצולמות, במועדוני ספורט ובבריכות, שעה שהמבלים מתקלחים, רוחצים בבריכה או משאירים חפציהם ללא השגחה. בהזדמנויות שונות ביצעו הנאשמים או מי מטעמם שימושים או נסיונות שימוש בכרטיסי האשראי מיד לאחר ביצוע הגניבה וזאת על פי רוב בכספומטים הממוקמים בירקונים או פתח-תקוה. לצורך ביצוע מעשי הגניבה השתמשו הנאשמים ברכב מסוג פורד פוקוס.

אישום 1 - ביום 23.6.16 בשעת צהריים הגיעו הנאשמים לקאנטרי בפרדסיה, לאחר שהצטיידו בכרטיס כניסה חד-פעמי. אותה עת שהתה המתלוננת בבריכת השחיה והניחה את תיקה על כיסא סמוך לבריכה. נאשם 1 נטל מתוך התיק השייך למתלוננת 4 כרטיסי אשראי ומכשיר טלפון מסוג "אייפון 6", יצא מהקאנטרי לרכב בו המתין לו נאשם 2 והשניים עזבו את המקום.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירת **גניבה**.

אישום 2 - ביום 21.6.16 שהה המתלונן בקאנטרי "אזורי חן" בתל-אביב. הוא נכנס למלתחות והניח את תיקו על ספסל. אז הגיעו הנאשמים למקום ונטלו מתוך תיקו של המתלונן מכשיר טלפון נייד, כרטיס אשראי ומסמכים. בהמשך, הגיעו הנאשמים לכספומט בירקונים וביצעו משיכה באמצעות כרטיס האשראי בסך ₪ 5,620 וכן ביצעו מספר נסיונות שימוש שלא צלחו. לאחר מכן, הנאשמים הגיעו לכספומט בפתח-תקוה, שם משכו באמצעות כרטיס האשראי האחר סך של ₪ 5,359.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב בצוואתא; וקבלת דבר במרמה**.

אישום 3 - ביום 21.6.16 שהו 3 מתלוננות במועדון "הכדורת" ברמת-גן. המתלוננות הניחו את תיקיהן האישיים על כיסאות במקום. נאשם 1 נכנס למקום, בעוד נאשם 2 ממתין לו בסמוך למקום, ונטל מתיקיהן של המתלוננות רכוש שכלל כסף מזומן בסך ₪ 300; כרטיסי אשראי, 2 פנקסי צ'קים ומסמכים. הנאשמים עזבו את המקום כשברשותם הרכוש הגנוב.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו ב-**3 עבירות גניבה**.

אישום 4 - ביום 19.6.16 שהתה המתלוננת בחדר האוכל בקיבוץ מעגן מיכאל, כאשר לצידה תיקה האישי. הנאשמים הגיעו למקום ונאשם 1 נטל מהתיק כסף מזומן בסך ₪ 600 ש"ח, כרטיסי אשראי ומסמכים, בעוד נאשם 2 ממתין לו ברכב בקירבת מקום. לאחר מכן, עזבו הנאשמים את המקום.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירת **גניבה**.

אישום 5 - ביום 31.5.16 שהה המתלונן במכון כושר "הולמס פלייס" במודיעין-מכבים. המתלונן הכניס את תיקו האישי לארונות הממוקמת במלתחות מכון הכושר. באותן הנסיבות הגיעו הנאשמים למקום, פתחו את הארונות, ונטלו את התיק שכלל חפצים אישיים כמו מכשיר טלפון נייד, ארנק וכרטיס אשראי. לאחר מכן, ניגשו הנאשמים לכספומט בירקונים וניסו למשוך כספים באמצעות כרטיס האשראי, ללא הצלחה. מתלונן אחר הכניס אף הוא את תיקו האישי לארונות במלתחות מכון הכושר. באותן נסיבות הגיעו הנאשמים למקום, פתחו את הארונות ונטלו מתיקו של המתלונן, בין היתר, כסף מזומן בסך ₪ 150 ו-30 יורו, מכשיר טלפון נייד, 2 כרטיסי אשראי, רשיון נהיגה ורשיון עורך-דין. בהמשך,

הגיעו הנאשמים לכספומט בירקונים ומשכו באמצעות כרטיס האשראי סך של כ-6,000 ₪; בהמשך ביצעו נסיונות משיכה אשר לא צלחו בכרטיס האשראי האחר.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו ב-**2 עבירות גניבה; קבלת דבר במרמה; נסיון קבלת דבר במרמה; הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון הונאה בכרטיס חיוב.**

אישום 6 - ביום 6.5.16 שהו 4 מתלוננים (קטינים ילידי 2002) במגרש כדורגל בבית ספר "רמון" במודיעין. המתלוננים הניחו את תיקיהם האישיים על מדרגה סמוך למגרש הכדורגל והלכו לשחק כדורגל במגרש. נאשם 1 התקרב למגרש, שהה שם זמן מה, ונטל מתוך התיקים 4 מכשירי טלפון ניידים השייכים למתלוננים.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו ב-**4 עבירות גניבה.**

אישום 7 - ביום 10.3.16 שהה המתלונן (קטין יליד 2002) במגרש כדורגל ברח' האלה ברעננה יחד עם חבריו. המתלונן וחבריו הניחו את תיקיהם האישיים על מדרגה סמוך למגרש וניגשו לשחק כדורגל. נאשם 1 הגיע למקום, ישב שם זמן מה, נטל מאחד מהתיקים האישיים את מכשיר הטלפון הנייד השייך למתלונן ועזב את המקום.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירת **גניבה.**

אישום 8 - ביום 12.2.16 שהתה המתלוננת בברכת "גלי רון" ברחוב פדוויים בהוד-השרון. היא הניחה את תיקה האישי בצד הברכה והתרחצה בברכה. נאשם 1 הגיע למקום ונטל מתוך תיקה של המתלוננת מכשיר טלפון נייד, ארנק וכרטיס אשראי. בהמשך, נסע נאשם 1 לכספומט בירקונים, משך באמצעות כרטיס האשראי סך של 6,015 ₪ וביצע נסיונות משיכה נוספים, אשר לא צלחו.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.**

אישום 9 - ביום 22.12.15 שהה המתלונן בקאנטרי בפתח-תקוה. המתלונן נכנס לשירותים והשאיר את תיקו האישי על ספסל סמוך. נאשם 1 הגיע למקום ונטל מתוך תיקו של המתלונן ארנק, כסף מזומן בסך 250 ₪, צרור מפתחות, מכשיר טלפון נייד וכרטיס אשראי. נאשם 1 הגיע לכספומט ירקונים שם ביצע משיכות כספים באמצעות כרטיס האשראי בסך 3,960 ₪ וניסה לבצע משיכות נוספות, ללא הצלחה.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.**

אישום 10 - ביום 13.11.15 שהה המתלונן במכון כושר "ספורטן" בהוד-השרון. המתלונן נכנס למלתחות והשאיר את תיקו האישי בסמוך למקום. נאשם 1 הגיע למקום וגנב מתוך התיק האישי את ארנקו של המתלונן אשר הכיל 4 כרטיסי אשראי, 250 ₪, 250\$ ומסמכים נוספים. בהמשך הגיע נאשם 1 לכספומט בפתח-תקוה וביצע נסיונות חיוב באחד מכרטיסי האשראי, ללא הצלחה. בהמשך הגיע לכספומט בירקונים שם ביצע נסיונות חיוב בכרטיס אשראי אחר, ללא הצלחה. בהמשך, השתמש נאשם 1 באחד מכרטיסי האשראי הגנובים ומשך באמצעותו סכום של 3,006 ₪ וניסה למשוך כספים נוספים ללא הצלחה.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; נסיון הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 11 - ביום 3.11.15 שהה המתלונן במרכז הספורט ברחוב יאיר שטרן ברעננה. המתלונן נכנס למלתחות והניח את חפציו האישיים בקירבת מקום. נאשם 1 אשר הגיע למקום נטל את חפציו האישיים של המתלונן ובהם מכשיר טלפון נייד וצרור מפתחות ועזב את המקום. בהמשך, השאיר מתלונן אחר את תיקו האישי סמוך למלתחות ונכנס למלתחות. נאשם 1 נטל מתוך תיקו האישי של המתלונן האחר מכשיר טלפון נייד, ארנק, 3 כרטיסי אשראי ו-250 ₪. נאשם 1 ניגש לכספומט בירקונים וניסה לעשות שימוש באחד מכרטיסי האשראי ללא הצלחה. לאחר מכן, ביצע משיכה באמצעות אחד מכרטיסי האשראי הגנובים בסך 5,010 ₪ וניסה לבצע שימושים נוספים אשר לא צלחו.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה (2 עבירות); הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 12 - ביום 24.10.15 שהה המתלונן במכון הכושר בקאנטרי נוה אביבים. המתלונן נכנס למלתחות והניח במקום את תיקו האישי. נאשם 1 הגיע למקום, נטל מתוך תיקו של המתלונן 600 ₪, 2 כרטיסי אשראי ומסמכים נוספים ועזב את המקום. נאשם 1 הגיע לכספומט בבני ברק ומשך באמצעות כרטיס האשראי הגנוב 14,974 ₪. הוא ניסה למשוך סכום כסף נוסף ללא הצלחה. בהמשך, הגיע נאשם 1 לכספומט בירקונים וניסה למשוך סכום כסף נוסף ללא הצלחה.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; קבלת דבר במרמה; נסיון הונאה בכרטיס חיוב; ונסיון לקבלת דבר במרמה.**

אישום 13 - ביום 23.10.15 שהה המתלונן בקאנטרי "דקל" בשכונת בבלי בתל-אביב. המתלונן נכנס למלתחות והניח את תיקו האישי בסמוך למקום. נאשם 1 הגיע למקום, נטל מתוך תיקו האישי של המתלונן כרטיס חיוב ועזב. בהמשך הגיע לכספומט בבני ברק וביצע משיכת כספים בסך 6,012 ₪ וכן ניסה למשוך סכום נוסף ללא הצלחה.

נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות **גניבה; הונאה בכרטיס חיוב; וקבלת דבר במרמה.**

תסקיר שרות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 התקבל תסקיר שרות מבחן. מהתסקיר מיום 7.11.17 עולה כי מדובר בנאשם כבן 36, רווק, המתגורר יחד עם אמו ב---- ומצוי בתנאים מגבילים ("מעצר בית" לילי) בגין העבירות נשוא תיקנו. בהיותו כבן 16 אובחן כסובל מסכיזופרניה. הוא טופל במרכז לבריאות הנפש "שלוותה" ומוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100%. לצבא לא גויס על רקע מצבו הנפשי. עבד בעבודות מזדמנות ומחודש יולי 2017 עובד כפועל בחברת אלומיניום (ראה מכתב המלצה מאת מעסיקו - **נע/2**). לנאשם 1 עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירה של שוד מזין בחבורה, משנת 2000, אז הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. באותה שנה הורשע גם בעבירות אלימות וסמים. בשנת 2002 הואשם בעבירות אלימות, רכוש והונאה, אך נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין. נאשם 1 קיבל אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן ועל הפסול בהתנהגותו. הוא אף ביטא אמפתיה והבנה לפגיעתו בקורבנות העבירה ומסר שהפקיד את כל סכום הפיצויים למתלוננים. **נאשם 1 שיתף כי לאחר פטירת אביו היה מצוי בתקופה משברית, בה חווה תחושת אכזבה, תסכול, כעס, מצב רוח ירוד ואדישות. לאור תחושות אלו לא ראה אז חשיבות בנטילת הטיפול התרופתי למצבו הנפשי, מצב אשר השפיע על התנהגותו, התנהלותו הבעייתית ודפוסי חשיבתו באותה העת. נוכח תקופה משברית זו, חזר לקיים קשרים שוליים ולבצע עבירות רכוש, ותאר תחושות ריגוש שחש לאחר ביצוע העבירות אשר לתפיסתו מילאו את הריק עמו התמודד בעקבות מות אביו.**

כיום שב נאשם 1 לטיפול במסגרת "שלוותה" ומקפיד על נטילת הטיפול התרופתי באופן קבוע המסייע לו באיזון מצבו הנפשי. המרכז לבריאות הנפש "שלוותה" דיווח כי נאשם 1 מקבל טיפול תרופתי קבוע, החל להשתתף במסגרת מרכז יום של המרפאה בחודש דצמבר 2016 בטיפול קבוצתי, פרטני ומעקב פסיכיאטרי. נאשם 1 מתמיד בהגעתו, משתף פעולה עם הטיפול, פעיל בכל מסגרות הטיפול וניכר שנעזר בגורמי הטיפול לקידום מצבו.

שרות המבחן התרשם כי בבסיס ביצוע העבירות עומדת תקופה משברית, מצב נפשי לא יציב, קשיים להתמודד עם מצבי תסכול וקיום יחסים חברתיים עם חברה שולית. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שרות המבחן את לקיחת האחריות והבעת החרטה, ההכרה במצב הנפשי המורכב, ההשתלבות בטיפול אינטנסיבי ארוך טווח המותאם לצרכים וקיומה של מערכת תמיכה משפחתית משמעותית. במצב דברים זה, התרשם שרות המבחן שבכפוף להמשך קבלת טיפול אינטנסיבי מצד גורמי בריאות הנפש, תתבסס גם הפחתה ברמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות פליליות.

לאור האמור לעיל, המליץ שרות המבחן להטיל על נאשם 1 צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד צו מבחן למשך שנה וחצי, תוך שהוא מדגיש שענישה מחמירה, בדרך של מאסר בפועל או העבודות שרות, עלולה לפגוע בהליך השיקום האינטנסיבי שעובר נאשם 1 הכולל טיפול יומי, 3 פעמים בשבוע, ולהוביל לרגרסיה במצבו.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות החמורות שבביצוע העבירות - דפוס קבוע של דרך הגניבה; הגעה למקומות בילוי ופנאי שם קל לבצע גניבות והמתלוננים חשופים; ביצוע בצוותא יחד עם אדם אחר; תחכום ושיטתיות; ניצול חוסר תשומת הלב של המתלוננים; נזק ישיר ועקיף שנגרם למתלוננים; עוגמת נפש; שיבוש שיגרת החיים; גניבת טלפונים ניידים בהם אצור מידע סודי ויקר ערך למתלוננים; פגיעה בפרטיות כתוצאה מגניבת הטלפונים הניידים. התובעת הפנתה לריבוי המקרים ולעובדה שהעבירות בוצעו על פני תקופה ארוכה של כ-9 חודשים. נטען כי בית המשפט העליון אישר מתחם עונש הולם לעבירה בודדת של גניבת טלפון נייד הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר; לענין העבירות הנוספות הגישה התובעת פסיקה המטילה על נאשמים, בנסיבות דומות וקלות יותר, עונש מאסר הנע סביב 20 חודשים, כשלדעת המאשימה מתחם העונש ההולם את "גילום כל כתב האישום כמסכת אחת נע בין 18-40 חודשי מאסר". באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טענה התובעת שאין להעניק משקל יתר לעובדה שנאשם 1 סובל ממחלת נפש, שכן לא הוכח קשר סיבתי בין המצב הנפשי לביצוע העבירות. עוד טענה כי אין לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, שכן האיזון של מחלת הנפש בו מצוי כיום נאשם 1 אינו מעיד על שיקום. עוד נטען כי שיקום הוא אחד השיקולים שעל בית המשפט לשקול במסגרת גזר הדין, אך אינו השיקול העיקרי או הבלעדי.

לסיכום, עתרה התובעת לאמץ את עמדת המאשימה לעונש ולהטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר, לחייבו בפיצוי בסך ₪ 67,641 (סכום אשר הופקד על ידו) ולגזור, בנוסף, מאסר על תנאי וקנס כספי. היא הדגישה שסכום הכסף שהופקד לטובת פיצוי המתלוננים לא כלל גילום שוויים של 13 טלפונים ניידים שנגנבו מהם ומסמכים נוספים.

6. ב"כ נאשם 1 טען שמעשיו של נאשם 1 לא היו מתוחכמים ולא היו שיטתיים, אלא מדובר במי שנכנס לחדרי כושר ונטל לידי רכוש מתוך תיקים וארנקים שהושארו ללא השגחה. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לקח אחריות מלאה על מעשיו, והביטוי המוחשי ביותר ללקיחת האחריות היא העובדה שהפקיד בקופת בית המשפט סך של כ-68,000 ₪, אשר נועדו לפצות את המתלוננים באישומים השונים וכן את המתלוננים באישומים שנמחקו מכתב

האישום המקורי, כאשר נדיר לראות בתיקי מרמה הפקדת פיצוי בסכום כה גבוה. הנאשם היה עצור בגין התיק כ-3 חודשים; לאחר מכן שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני משך כ-7 חודשים; לאחר מכן, היה נתון בתנאי "מעצר בית" לילי; ובהמשך בוטלו התנאים המגבילים. הוגשו לעיוני 2 מכתבים מבית חולים "שלוותה", שלטענת ב"כ נאשם 1 מעידים על התהליך השיקומי האינטנסיבי המוצלח שעבר הנאשם - במכתב מיום 1.8.17 (נע/1) צוין כי נאשם 1 שולב במרכז היום לטיפול אינטנסיבי של המרפאה בחודש דצמבר 2016, המשלב טיפול קבוצתי ופרטני. כמו כן, השתלב בעבודה במפעל אלומיניום וברזל. נאשם 1 שיתף פעולה עם הטיפול ופעיל בכל מסגרות הטיפול אליהם משויך ומצבו יציב; במכתב מיום 27.2.17 (נע/1א') צוין כי במידה ונאשם 1 יתמיד בטיפול תרופתי קיים סיכוי להקטין את הישנות העבירות, כשהרופא מסייג אמירתו ומבהיר "אין בכך לטעון שהעבירות נעשו בגלל מחלתו... אולם לאור היכרותנו המחודשת אתו, היותו ניתן להשפעה והעובדה שנמצא בקשר טיפולי קבוע - יאפשרו איזון טוב יותר של מצבו הנפשי". ב"כ הנאשם טען שיש לסטות בעניינו של נאשם 1 ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, כשהוא מבהיר שאת העבירות ביצע נאשם 1 על רקע העובדה שאביו נפטר באותה עת ובשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל, בהיותו לא מאוזן. הסניגור הפנה לתסקיר שרות המבחן ולמכתבי הרופא המטפל, מהם עולה בבירור כי כיום נאשם 1 עלה על דרך המלך, מטפל בעצמו, השתלב בעבודה לראשונה בחייו, והטלת עונש מאסר, אף לריצוי בעבודות שרות, תביא לנסיגה במצבו. בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שרות המבחן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

דין והכרעה

7. אין צורך להכביר מילים אודות החומרה שבמעשי נאשם 1 ואודות הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידו. מדובר בצבר מעשים, אשר נפרשו על פני כ-9 חודשים תמימים, במסגרתם נהג הנאשם לגנוב דברים יקרי ערך - טלפונים נייד, כרטיסי אשראי וכסף מזומן - מקורבנות תמימים, תוך שהוא מנצל שעת כושר כשאלה אינן מבחינים במעשיו. נאשם 1 בחר לבצע את זממו במגוון רחב של מקומות ציבוריים, אותם בחר קודם לכן בקפידה, מקומות המהווים את "הבטן הרכה" של כל אזרח ואזרח - מכוני כושר; ספורטקים; בריכות שחיה; מגרשי כדורגל; מועדוני כדורגל וכדומה - כאשר שיטת הביצוע דומה. נאשם 1 נהג להגיע לאותם המקומות, להיטמע בין האנשים, כאילו מדובר במבקר תמים, ולנצל "שעת כושר" בה המתלוננים לא מבחינים בו מבצע את זממו - כך גנב טלפונים ניידים מנערים תמימים בני 15, אשר שיחקו כדורגל במגרש והניחו את תיקיהם האישיים על ספסל בצד; כך גנב כרטיסי אשראי, טלפונים ניידים וכסף מזומן ממתלוננים במכוני כושר, בספורטקים, במועדון "כדורת", בבריכת שחיה ובחדר אוכל בקיבוץ, תוך שהוא מנצל את העובדה שהמתלוננים נכנסים לשרותים ולמלתחות, מניחים את התיקים בלוקרים אישיים או עוזבים את התיקים על ספסל בסמוך; וכך, לאחר מכן, ביצע שימושים בכרטיסי האשראי הגנובים, תוך שהוא מושך באמצעותם אלפים רבים של שקלים ומנסה לבצע בהם שימושים אסורים נוספים.

8. הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות הם רבים ומגוונים וענינם שמירה על רכושו של הציבור וקניינו ומניעת פגיעה בו; שמירה על חיי מסחר תקינים בכל הנוגע לשימוש בכרטיסי האשראי ובטיחות השימוש בהם; שמירה על שלווה נפשם של המתלוננים מפני פגיעה ברכושם, גניבת מסמכים רשמיים ואישיים ושחזור מידע מהטלפונים הניידים הגנובים, על כל הכרוך בכך; שמירה על תחושת הבטחון האישי של אזרחי המדינה; שמירה והגנה על פרטיותם של האזרחים ומניעת זליגה של מידע אישי, סודי ורגיש האצור בטלפונים הניידים של המתלוננים; מניעת עוגמת נפש הנגרמת למתלוננים כתוצאה מגניבת רכושם, כמפורט לעיל, ביטול כרטיסי האשראי הגנובים, הוצאת כרטיסי אשראי חדשים ורכישת טלפונים ניידים חדשים.

9. הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפנינו היתה בינונית-גבוהה וזאת, כאמור, נוכח ריבוי המקרים (13 אישומים); ריבוי המקומות בהן בוצעו העבירות; גניבת 13 מכשירי טלפון ניידים; ומשיכת כספים באמצעות כרטיסי האשראי הגנובים בשווי עשרות אלפי שקלים - כל זאת כאשר העבירות קלות מאוד לביצוע וקשות מאוד לתפיסה וחשיפה.

10. הפסיקה הדנה בעבירות רכוש והונאה - כשמדובר בגניבת טלפונים ניידים; גניבת כרטיסי אשראי; ועשיית שימוש בכרטיסי האשראי הגנובים - קוראת להחמרה בענישה כאשר נהוג להטיל על מבצעי העבירות עונשי מאסר לריצוי בפועל. כך ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13) אושר מתחם עונש הולם הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר כאשר מדובר בעבירה בודדת של גניבת טלפון נייד, כאשר הודגש כי **"גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הבטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים"**; כך בעפ"ג (מחוזי ת"א) 51662-12-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (20.4.15) נאמר - **"ההיבט האחד הוא הקלות הבלתי נסבלת של גניבת מכשירים אלה... קיים גם ההיבט של מהות המכשיר והמידע הרב המאוחסן בו. למותר לציין, כי כל מכשיר טלפון נייד מחזיק מידע רב ערך עבור בעליו, שחזורו הוא כמעט בלתי אפשרי, ומכל מקום, נטילתו גורמת עוגמת נפש רבה למי שהמכשיר נגנב ממנו"**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (10.3.13) נדון עניינו של מערער, כבן 50, נעדר הרשעות קודמות, אשר הורשע על פי הודאתו ב-8 אישומים שעניינם גניבת כרטיסי אשראי ממתלוננים תמימים ומשיכת אלפי שקלים באמצעותם ונסיון למשיכת סכומי כסף נוספים. על המערער נגזרו, בין היתר, 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו, לאחר שהמערער חזר בו מן הערעור בהמלצת בית המשפט. וראה גם רע"פ 617/14 **לוי נ' מדינת ישראל** (4.3.14) הדן בריבוי עבירות (7 אישומים) של גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיסי חיוב וקבלת דבר במרמה, במסגרתו אושרה ענישת מוצא של 23 חודשי מאסר.

11. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות, ריבוי המעשים; אורך התקופה בה בוצעו המעשים (כ-8 חודשים); השיטתיות; בחירת המקומות על ידי נאשם 1; ניצול תמימותם של המתלוננים; היותם של חלק מהמתלוננים קטינים; כמות הטלפונים הניידים שנגנבו (13); סכומי הכסף שנמשכו באמצעות כרטיסי האשראי הגנובים (עשרות אלפי שקלים) - אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.

12. יצוין, כי ב"כ הצדדים לא הניחו לפניי את חוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה אודות נאשם 1 במסגרת הליך המעצר - אם ניתנה - ועל כן, אין לדבר על קירבה לסייג לאחריות פלילית, כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - חריגה מטעמי שיקום

13. לאחר שלקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי יש לחרוג בעניינו של נאשם 1 ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום, אם כי אין לאמץ את המלצות שרות המבחן להטיל עליו עבודות של"צ בהיקף של 250 שעות, אלא יש להטיל עליו עבודות של"צ בהיקף נרחב מזה המוצע. להלן השיקולים

שהביאוני למסקנה זו:

א. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות. הוא הביע חרטה כנה ואמיתית ואף הביע אמפתיה לקורבנות העבירות.

ב. בניגוד לתיקי גניבה ומרמה אחרים, במקרה שלפנינו הפקיד הנאשם בקופת בית המשפט סכום כסף בלתי מבוטל של כ-68,000 ₪ כפיצוי למתלוננים, כאשר סכום זה כולל אף פיצוי למתלוננים שהאישומים הרלוונטיים להם נמחקו מכתב האישום המתוקן. גיוס סכום כסף כה רב, בין היתר בסיוע בני משפחת הנאשם שהתגייסו לסייע לו ולשקמו, מצביע על נטילת אחריות כנה ואמיתית והבעת חרטה אמיתית.

ג. אף שלא הוכח קשר סיבתי משמעותי או הדוק בין מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם לבין ביצוע המעשים (ראה, למשל, האמור בתעודה הרפואית **נע/1א'**), הרי שלא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בוצעו בתקופה מוגבלת ומשברית בה היה נתון הנאשם, לאחר מות אביו, וכשלא היה מאוזן נפשית מבחינה תרופתית וטיפולית.

ד. לנאשם אמנם עבר פלילי, אולם העבירה האחרונה (והיחידה) שביצע היתה בשנת 2000, לפני כ-18 שנים, ולאחר מכן, בשנת 2002 הופסקו ההליכים כנגדו בשל מחלת נפש.

ה. תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם חיובי ומצביע על סיכויי שיקום טובים - הנאשם שולב בהליך טיפולי שיקומי במסגרת בית החולים "שלוותה", הוא מתמיד בהגעה לטיפולים, נוטל את התרופות וכשהוא מאוזן מבחינה נפשית הסיכון להישנות עבירות מצידו פוחת. לאחר שבוטלו התנאים המגבילים בהם היה נתון, השתלב הנאשם בעבודה לשביעות רצון מעסיקו (**נע/2**).

ו. הנאשם היה נתון במעצר מלא משך 3 חודשים; לאחר מכן, היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני למשך מספר חודשים נוספים; ולאחר מכן, היה נתון בתנאים מגבילים של "מעצר בית לילי". בהמשך, כאמור, בוטלו התנאים המגבילים והוא השתלב, לראשונה בחייו, בעבודה.

ז. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 17.12.17, אשר הוזמנה בעניינו, עולה כי נאשם 1 לא נמצא כשיר לעבודות שרות בשל מחלת הסכיזופרניה ממנה הוא סובל ובהינתן העובדה שהוא מטופל כעת בבית חולים במסגרת הליך שיקומי. לא התעלמתי מהאמור בחוות הדעת לפיו לנאשם "סכסוכים עם עבריינים ב--- ומחוצה לה על רקע התערבותו בסכסוכים... ועל רקע חובות כספיים מהימורים", ובאתי למסקנה כי אין באמור כדי לשנות ממסקנתי העונשית בתיק.

14. בנסיבות אלה, נראה כי הנאשם בדרך הנכונה להשתקם, כשמשפחתו (אמו ואחיו עורך הדין) מתגייסים לסייע לו בכך. לפיכך, נראה כי יש מקום לסטות בעניינו ממתחם העונש ההולם ולהימנע משליחתו חזרה למאסר בין כותלי בית הסוהר, לאחר שהיה נתון במעצר מלא משך 3 חודשים. יחד עם זאת, נראה כי המלצת שרות המבחן להסתפק ב-250 שעות של"צ מקלה מדי ועל כן, מצאתי להרחיב באופן משמעותי היקף עבודות השל"צ. כמו כן, מצאתי להוסיף ולחייב את הנאשם בפיצוי נוסף בעבור הטלפונים הניידים שנגנבו על ידו ולא הוחזרו לבעליהם.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 450 שעות של"צ על פי התוכנית שגיבש שרות המבחן בתסקירו מיום 7.11.17, ובהסכמת נאשם 1. נאשם 1 יבצע את עבודות השל"צ במסגרת יחידת המתנדבים העירונית ב--- בסיוע עבודות לוגיסטיקה.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יבצע את עבודות השל"צ או לא ישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהא מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום ריצוי העונש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יבצע כל עבירת רכוש.

ג. אני מחייב את נאשם 1 בתשלום פיצוי למתלוננים בסך 67,641 ש"ח. סכום הפיצוי כבר הופקד על ידי נאשם 1 והוא יועבר למתלוננים באישומים השונים, ולמתלוננים באישומים שנמחקו, על פי פירוט שתעביר התביעה למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום.

בנוסף, אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי נוסף בסך 13,000 ₪ (1,000 ₪ בעבור כל טלפון נייד שנגנב מ-13 המתלוננים), לתשלום עד ולא יאוחר מיום 24.5.18. התביעה תעביר למזכירות בית המשפט, בתוך 14 ימים מהיום, רשימה של 13 המתלוננים מהם נגנבו הטלפונים הניידים לצורך העברת סכום הפיצוי הנוסף.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי מהיום ועל הנאשם להיות בקשר עם שרות המבחן ולמלא אחר הוראותיו. מובהר לנאשם כי במידה ויפר את צו המבחן יהא מוסמך בית המשפט לגזור את דינו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.